

Perva farna vas v ti dolini, kamor se dospè od Loke v pièlih 3 urah, so Poljane. Skrite in stisnjene so pak tako v stransko dolino, da jih ptuji popotnik še le zapazi, ko že v nje stopi. Razun cerkve pač ne najdeš tu nobenih posebnost; cerkev pa ni le lepa in veličastna, temuč tudi orjaška in menda zidana za večno. Obzidje njeno je tako debelo, kakoršnega še nisem pri nobeni cerkvi vidil in prijazni gosp. kaplan Gogala, ki mi jo je razkazoval, mi je pravil, da so ob času zidanja kmetje z vozi kamnje celó gor na zid pripeljali in ga po zidu okrog zidarjem vozili. Lahko si bravci debelost zidovja mislijo, ako jim povem, da stopnice na kor in galerije okoli cerkve, kakor tudi prostori za stranske oltarje je vse tako v osredje zidovja vdelano, da nobena teh naprav ne vunajne in ne notrajne oblike pri cerkvi ne moti. Zidana je cerkev podolgasto v podobi čolna, le nekoliko preozka se je meni vidila, o višavi pa se nek meri s stolno ljubljansko. Od nedavno sem ima 3 prav lične nove oltarje, velikega sv. Martina in perva dva stranska. Orgle, delo Rumpelna, imajo 16 spremenov in precej dobro pojejo, tudi zvonilo je mogočno in dobro vbrano. — Ker je tukajšno šolsko poslopje, kjer so tudi v nadstropji stanovanja za gg. kaplane, že precej staro in potrebam našega časa ne primerno, naj povem tudi to, da se bo v kratkem zidala za to nova hiša, in nadjati se je, da se bo napravilo kaj ličnega in pripravnega.

(Dalje sledí.)

Ozir po svetu.

Kaj pomeni klic „Hurrah“?

Kadar jo vojaki udarijo na boj, začno „hurrah!“ vpiti, da si s tem klicom eden drugemu oserčujejo. Časnik dalmatinski „osservatore dalmato“ pravi, da beseda „hurrah“ je slovanska in da izvira iz hu-raj (u raj! ins Paradies), ker starodavna misel je, da vsak gré naravnost v nebesa (raj), kdor pogumno umerje v vojski. Zato tudi Turki vpijejo „Allah!“

Papir pri Turkih.

Papir je Turkom nekaka posebno častitljiva stvar zato, ker se ime „Allah-a“ (tako imenujejo Boga) na-nj piše. Kjer koli Turk stare korenine najde kosček papirja, ga skerbno pobere in spravi v omaro, kjer imajo nekteri cele kupe papirja nabasanega. Iz ravno tega vzroka še tudi dosihmal niso dali korana (turškega svetega pisma) natisniti, ker ne pripusté, da bi se ime Boga pod tiskarnico valjalo. Drugi pa terdijo, da zatega voljo niso še korana natisniti dali, ker koran je sveto pismo, in bi se potem ne smelo več tako imenovati, ako bi natisnjeno bilo.

Kratkočasnice.

* Sosea kerčmarja sta se sovražila in si vedno kljubovala. Nekega dne pride k enemu neki ptujec in zakliče: „polič vina za moj denar!“ Kerčmar mu ga prinese. Potem: „kruha za moj denar!“ Kerčmarju se čudno zdí, čemu pravi ta človek zmiraj „za moj denar“; vendar mu prinese tudi kruha. Pozneje zavpije ptujec: „pečenke za moj denar, in še več drugih jedí pokliče, pa ne zabi nikoli pristaviti besed: za moj denar. Ko sné in popije, dá kerčmarju le en krajcar in hoče iti, govore: To je vés moj denar; več nimam, če me veržete stokrat ob tla. Kerčmar ga ustavi in se jezí, ali ker vidi, da nima capin res nič več, reče mu: zapreti bi te dal kot gerdega goljufa; al prizanesem ti, ako greš tudi sosedu tako opeharit. „Priatelj! — reče ptujec — ne belite si glave; to se je že zgodilo; potem me je pa sosed poslal k vam“. — Tako je tudi pogostoma po sovraštvu domačih — ptujec na dobičku.

* Neki kmet, reven pa pošten, vzame v mestu z okna neke prodajavnice ali štacune pol hleba sira, ki je stal zvu-

naj na ogled. Kmet bi rad sir kupil, zato gré z njim v prodajavnico k sirarju in ga prosi, naj mu ga izvaga. Sirar je mislil, da je kupil kmet sir kje drugje, in mu ga izvaga. — „Koliko bo treba plačati?“ vpraša kmet. — „O, nič, nič“ — odgovori v zmoti svoji sirar. Kmet se lepo zahvali pa odíde. Pozneje še le je pogrèšal sirar sira, spoznal zmoto svojo, in se praskal po glavi, pa prepozno.

* Pravijo, da znajo Amerikanci prav debelo lagati. Neki Amerikanec se je hvalil Amerikancu: „kose, ki jih delam jez, so tako ostre, da ti preseče vsako drevo, po roki debelo“. — „Kaj je to — reče ta — oče moj delajo še stokrat ostrejše; nekega dne so obesili koso na drevo; nekdo stopi gredé le na senco njeno; pri tej priči si prereže nogo.“

* Kako izverstno znajo v javnih sodbah nekteri zagovorniki govoriti, to nam pravi ta zgodba: Neki kralj je prišel sam k očitni sodbi poslušat. Ko je nehal govoriti zagovornik toživcov, reče kralj: „ta ima prav“. Potem je govoril govornik tožencov. Verno ga je poslušal kralj. Ko neha govoriti, reče kralj sodnikom: „hembraj, ta ima tudi prav. Storite zdaj, kar hočete“ — in odíde.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Št. Jerneja na Dolenskem. Iz mnogih krajev nam naznanjajo „Novice“ srednjo dobro letino, kar se polja in vinogradov tiče; v naši okolici pa se kmetovavci nič kaj ne hvalijo; pravijo, da zdaj ko so omlatili, se jim sterni skoraj na pol manj kot lansko leto kaže, ker rija in pre-zgodnja suša ste pšenici zlo škodovala, da je snopa, kakor tudi zernja le pomalem. Vinogradi so spomladi res obilno vinsko letino obetali, ali kaj! ker je v cvetji predolgo de-ževalo, — potem je bil ožeg (palež), in grojzde se je jelo zlo osipati; vsaki dan ga je manj v naših goricah. — Pa saj, če bo nemila kolera ljudi tako hitro davila, bo tudi vinstva kmalo zadosti.

J. O. Lepstanski.

Iz Železnikov 3. aug. J. L. Poljske pridelke smo srečno spravili domú. Enekrat so se sicer gerde megle vla-čile okrog in obetale točo, pa prizanesla nam je za letos. Ob opravljanji sena je nekaj časa dež zlo nagajal, zdaj pa imamo tako vreme, kot nalašč. Z setvijo ajde so letos prav zlo hiteli in ker je bil kmalo potem enkrat priletel prav po-hleven dež, je že precej porastla. Sadja obeta precej biti, tudi rudečih in černih jagod nam vsakdan cele jerbaze pri-nesejo na prodaj. Zastran zdravja se dozda še ne moremo celó nič pritožiti. Zbolela je bila še tamle enkrat neka oseba, pri kateri so se nektere znamenja kolere kazati hotle, pa okrevala je zopet kmalo. Morebiti je s tem hrupom bole-zen v našem kraju opravila, kar je tudi serčno želeti, za-kaj ko bi se tukaj vgnjezdila, ker po toliko ljudi v eni izbi tesno skupaj prebiva, ne vém, ali bi se je znebili kmalo ali ne. Pa saj je leta 1836 pri nas imela precej dolgo svoj glavni stan, toraj naj se nas zdaj le okrene. — Da se okrog nas tudi za ljudsko omiko skerbí, naj povém še to, da ravno zdaj se zida na Zalemlogu, bližnji fari od tod, nova šola in mežnarija, tudi v Sorici se bodo znanprej dohodki učitelja znamenito povikšali.

Iz Ljubljane. Za kolero postavljeni zdravilski odbor v Ljubljani je razglasil sledečo prošnjo

do miloserčnih prebivavcev Krajskega!

Nadloga svetá — kolera — se bolj ali manj razširjuje tudi po okrajnah naše domovine.

Domačih po vsem Krajskem je do danes zbolelo 3747; od teh je pomerlo 942, ozdravilo se jih je 1307, v rokah zdravnikov jih je še 1498.

Po skušnjah družih dežel ni sicer ta razmera med zbo-lelimi in umerlimi naj huja, vendar je zadosti žalostna in mili klici „na pomoč!“ donijo od več krajev, kjer je po-treba naj bolj silna.